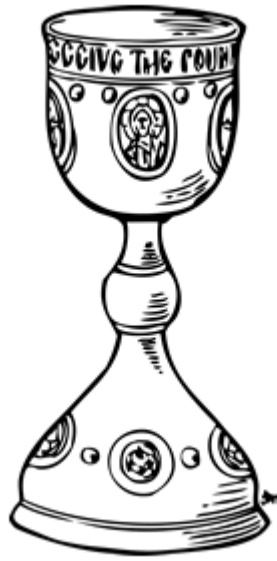

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κληρικῶν

Ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κληρικῶν

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεὺ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... Καὶ νυν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι τὰς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα... Καὶ νυν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κύριε ἐλέησον ἱβ'

Δόξα... Καὶ νυν...

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 102

Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
εγνώρ ισεν τάς οδοús αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουκ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους
αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
τοίς φυλάσσουν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι
αυτάς
κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων
δεσπόζει
ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού
τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα
αυτού
ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει
η ψυχή μου τόν κύριον.

Δόξα... Καί νύν ...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ό Θεός. (γ')

Κύριε έλέησον. (γ')

Ό δι' ήμâς γεννηθείς εκ Παρθένου, καί σταύρωσιν ύπομείνας Άγαθέ, ό θανάτω τόν

θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κληρικῶν (π. Ἐπιφανίου)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ φυλάσσων τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν διαθήκην Σου τοῖς ἀγαπῶσί Σε καὶ φυλάσσουσι τὰ Σὰ προστάγματα, εὐχαριστοῦμεν Σοι ὑπὲρ τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν Σου εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων. Δεόμεθά σου, Κύριε, ῥύσαι ἡμᾶς καὶ λύτρωσαι, ὅτι πολλὰ τοῖς νόμοις Σου ἀφρόνως προσεπταίσαμεν καὶ ἐκολλήθη ἡ γαστήρ ἡμῶν εἰς γῆν ἰλύος. Ἐγενήθημεν ὡσεὶ σκευὴ ἀπολωλότα, καὶ ἠκούσαμεν ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Διὸ παρακαλοῦμέν Σε, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὸ μέγα Σου ἔλεος. Μὴ παραδῶς, Μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Σου, ἣν περιεποιήσω τῷ Τιμίῳ Αἵματι Σου, δέρεσθαι ὑπὸ ἀνέμων καὶ σαλεύεσθαι ὑπὸ κυμάτων. Εἶπε οὖν, Κύριε, τῇ μαινομένῃ κατ' αὐτῆς θαλάσῃ τῶν παθῶν του κόσμου «σιῶπα, πεφίμωσο»· ἐπιτίμησον δὲ τοῖς ἀνέμοις καὶ ποιήσον γαλήνην, ἵνα γαληνῶς ποντοπορῇ καὶ ἀταράχως ἡ θεία Ὀλκάς Σου. Δὸς δὴ, φιλεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ τοῖς ἁγίοις Σου Ἀρχιερεῦσι καὶ Ἱερεῦσιν, οὓς Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ποιμαίνειν ἔθετο τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένην Ἐκκλησίαν Σου, χάριν συνέσεως εἰς τὸ διανοεῖσθαι καὶ πράττειν τὰ εὐάρεστά Σοι καὶ τῷ μυστικῷ Σου Σώματι συμφέροντα. Σὺ τοίνυν, Ἰησοῦ Χριστέ, κυβέρνησον καὶ δίδαξον καὶ φώτισον αὐτοὺς τοῦ ἀγαπᾶν ὑπὲρ τὰ πρόσκαιρα τὴν δόξαν Σου τὴν ἀφθαρτον· ὑπὲρ τὰ ὄρια τῶν γερῶν Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐνοριῶν αὐτῶν, ὁρᾶν τὴν ἀμετάθετόν Σου Βασιλείαν, ἣν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἠτοίμασας πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσί Σε. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, ἐν φίλτρου ἀγαπᾶν παροξυσμῷ τὸν τίμιον λαόν Σου, ἀεὶ δ' ἐτοίμους εἶναι καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου ἑαυτῶν, κατὰ τὸ Σὸν ὑπόδειγμα. Χρημάτων, Ἁγίε, καὶ δόξης, ποιήσον αὐτοὺς ὑπερφρονεῖν καὶ φιλοπτώχους εἶναι, ἐλκύων ἅμα πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὸ φρόνημα αὐτῶν. Ἔτι δεόμεθά Σου, Κύριε, φώτισον αὐτῶν τὰ ὄμματα· συνέτισον τὴν διάνοιαν· ταπείνωσον τὴν καρδίαν· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἄγνισον καὶ ἀπόστρεψον τοῦ μὴ βλέπειν τῶν ὑλαίων τὴν ματαιότητα· εὐόδωσον δὲ πάντας ἡμᾶς τοῦ διανύσαι τὴν στενὴν ὁδὸν καὶ τεθλιμμένην, ἵνα ἐν τοῖς Σκηνώμασι τοῖς Οὐρανίοις καταπαύσωμεν τῆς δόξης Σου, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις Σου καὶ Ἀρχαγγέλοις ἄδωμεν ᾄσμα καινὸν καὶ πανευφρόσυνόν Σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Ἁγίῳ Λυτρωτῇ ἡμῶν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν υπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρό αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρός, ἀρρεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρός ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεόν Λόγον.

Ὅν φρίττει καί τρέμει τά Χερουβείμ, καί δοξολογούσιν αι Δυνάμεις τών ουρανών, τόν
εξαναστάντα τριήμερον εκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην, φόβω δοξάσωμεν.

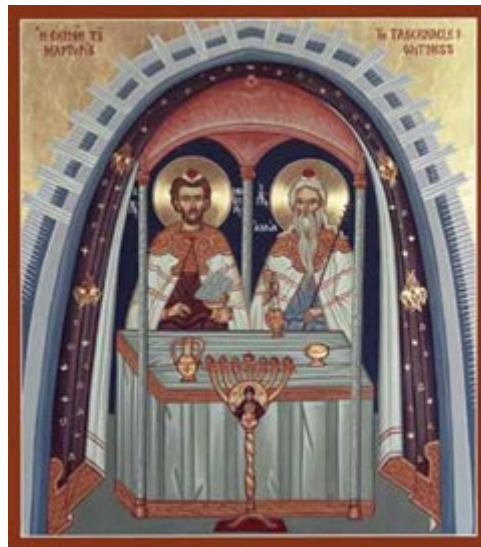
Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπώς, άσμασιν ενθέοις, τόν Πατέρα καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα
τό θεϊόν, τρισυπόστατον κράτος, τήν μίαν Βασιλείαν, καί Κυριότητα.

Εκ νεκρών ιδούσα τόν σόν Υιόν, άκραντε Παρθένε, αναστάντα θεοπρεπώς, χαράς
ανεκφράστου, η κτίσις επληρούτο, αυτόν δοξολογούσα, καί σέ γεραίρουσα.

Δόξα... Και νυν...

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια,
αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ
παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και
σώσον ημάς. Αμήν.

**ΙΔΟΥ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα
τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν
ῥινὰ τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ὡς
δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαί-
νουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών·
ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο
Κύριος τὴν εὐλο-
γίαν, ζωὴν ἕως
τοῦ αἰῶνος.**

+++

+